Regensburg, Ende 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25976
Copyright: Admont, Benediktinerstift

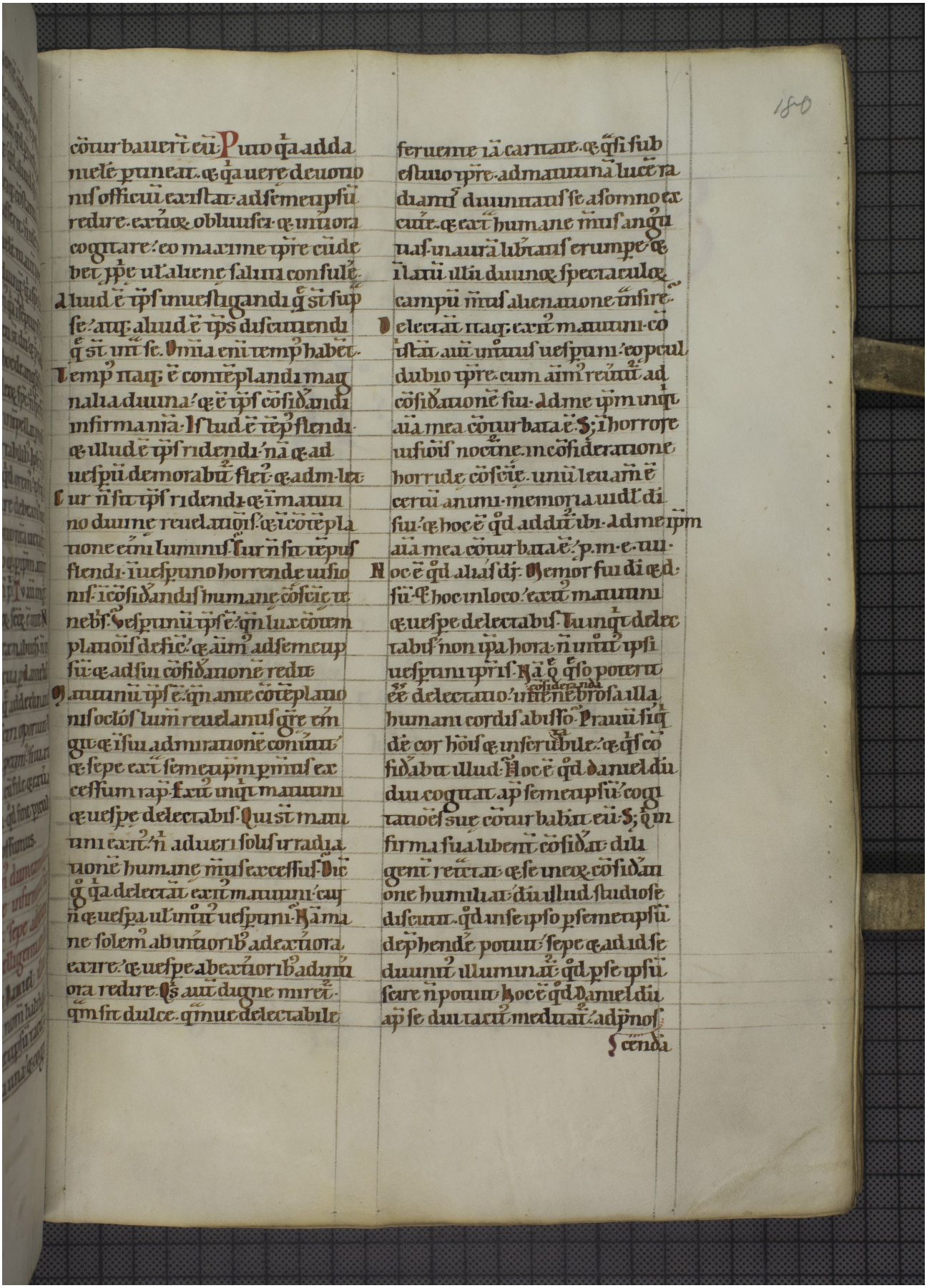

180

cōtur bauerī eū. Puto q̄a adda
mele p̄uneat. q̄ q̄a uere deuoto
nis officiū existat. ad se meipsū
redire. ext̄ra q̄ obluusci. q̄ in tota
cogitare. eo maxime tpre cūde
bet. ppe ut alienę salutī consulē.
Aliud ē tpis inuestigandi q̄ sit sup
se. aliud ē tpis discutiendi
q̄ sit uitiū sc. Omnia enī tempō habēt.
Tempō nāq; ē contēplandi mag
nalia diuina. q̄ ē tpis cōsidēandi
infirmania. Est tūc ē tēp flendi.
q̄ illud ē tpis ridendi. nā q̄ ad
uespū demorabū flet. q̄ ad mēt
Cur ñ sit tpis ridendi. q̄ ī mātū
no diuine reuelationis. q̄ ī cōtēpla
tione eīnī luminis. Cur ñ sit tēpus
flendi. ī uespū horrendę uisio
nis. ī cōsidēandis humanę cōscie tę
nebis. Vespū ū tpis ē. qn lux cōtem
plationis defic. q̄ aīm ad se meip
sū. q̄ ad sui cōsidēationē redit
Mātū ū tpis ē. qn ante cōtēplatio
nis octos lum reuelatus gre cm
git q̄ i sui admirationē conuertit.
q̄ sepe ext̄ se meipm p̄ mētis ex
cessum rap. Ext̄ unūq; mātū
q̄ uespe delectabis. Quis ē mātū
tinū ext̄. ñ aduersis solis irradia
tionē humanę mētis excessus. Dic
q̄ q̄a delectat ext̄ mātū. cū
ñ q̄ uespa ut̄ uīt uespū. Nā ma
ne solem ab tenebris ad ext̄ora
exire. q̄ uespe ab ext̄oribus ad intē
ora redire. Qs aut̄ dūgne mirē.
qn sit dulce. qn uel delectabile

ferueme ī carnate. q̄ qsi sub
estuo tpre. admātū ī lucē ra
diantis diuinitatis se a somno ex
cuīt. q̄ ext̄ humane mētis angu
stias. in aurā libertatis erumpe. q̄
ī lātū illius diuinę spectaculę
campū mētis alienationē intire.
Delectat nāq; ext̄ mātū cō
ūstat. aut̄ uīt uespū. eo p̄cul
dubio tpre. cum aīm reūtē ad
cōsidēationē sui. Ad me tpm inq̄
aīa mea cōtur bata ē. S; i horrore
uisionis noctūne. in cōsideratione
horrudę cōscie. unū leu aīm ē
certū animi memoria uidl̄ di
sui. q̄ hoc ē q̄d addit ibi. Ad me ipm
aīa mea cōtur bata ē. p. m. e. tu.
Hoc ē q̄d alias dī. Memor fui di q̄ d.
sū. q̄ hoc in loco. ext̄ mātū
q̄ uespe delectabis. Tu inq̄ delec
tabis non ipa hora ñ uīt ipsi
uespū tpis. Nā q̄ q̄ qso poterit
ēē delectatio. cōsideranda uīt ēē ebriosa illa
humani cordis abisso. Prauū siq̄
dē cor hōis q̄ inscrutabile. q̄ qs cō
sidēabit illud. Hoc ē q̄d Daniel dī
dū cogitat ap se meipsū. cogi
tationes suę cōtur babant eū. S; q̄m
firma sua libenter cōsidēat dili
genter rectitat. q̄ se uneq̄ cōsidēat
one humiliat. dū illud studiose
discutit. q̄d in se ipso p se meipsū
deprehendere potuit. sepe q̄ ad id se
diuinū illuminat. q̄d p se ipsū
scire ñ potuit. Hoc ē q̄d Daniel dī
ap se dum tacitū meditat. ad p̄nos

scendi